

Дамян Дамянов

Над тефтерчето на Левски

„НАРОДЕ????“

стр. 115

...А страничката, види се, е мокра...
Какво? Сълза? Кал? Кръв?... Листът мълчи.
Нима е плакал тъкмо той? Жестоко!
Нима е носил кал – тъй чист дълбоко?
Той – чистият, с безсълзните очи?
Чия ли кал – ако е кал? – сребриста
светлее в жълтеникаво клише?
Чия ли кръв е капнала на листа?
Чия ли мръсна болка свети чиста
по пътя му към свято то въже?
Какво е питал с този вик, раздърпан
в шест букви с питанки накрая? И плачът
пелин ли жъне с четирите си сърпа,
които карат всеки да изтръпне?
Подир „Народе????“ И мълчат! Мълчат!
Какъв „народ“? И кой „народ“? проклето
въже от Къкрин до София виси!
Какъв народ бе племето, което
тъй не успя от двайсет заплата
единствения – него – да спаси?
Къде се беше изпокрил? Къде бе
се поприбрал на топло и добре,
та не можа на оня вълчи хребет
една потеря малка да издебне?
А тръгнал бе за него той да мре!...
За същия... Един от двайсет воден.
Един измежду цял народ „свещен“...
От четири страшни питанки прободен,
и днес кърви духът ми цял – „Народе????“
Ни глас, ни образ... Питанките – в мен!
И, грях – не грях, ги вада и се кръстя –
под тях, прости ми, Боже, лик личи:
ни турчин див, ни оня чер поп Кръстьо...
А ти, народе мой, и чист, и мръсен,
на онова въже го окачи!

КРАЙ

© 1993 Дамян Дамянов

Сканиране, разпознаване и редакция: Борис Борисов, 2008

Набиране: Мартин Митов

Публикация

Дамян Дамянов, *Още съм жив*. ИК „Христо Ботев“, С. 1993. ISBN 953-445-114-5

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8506>]